

הכרת הטוב

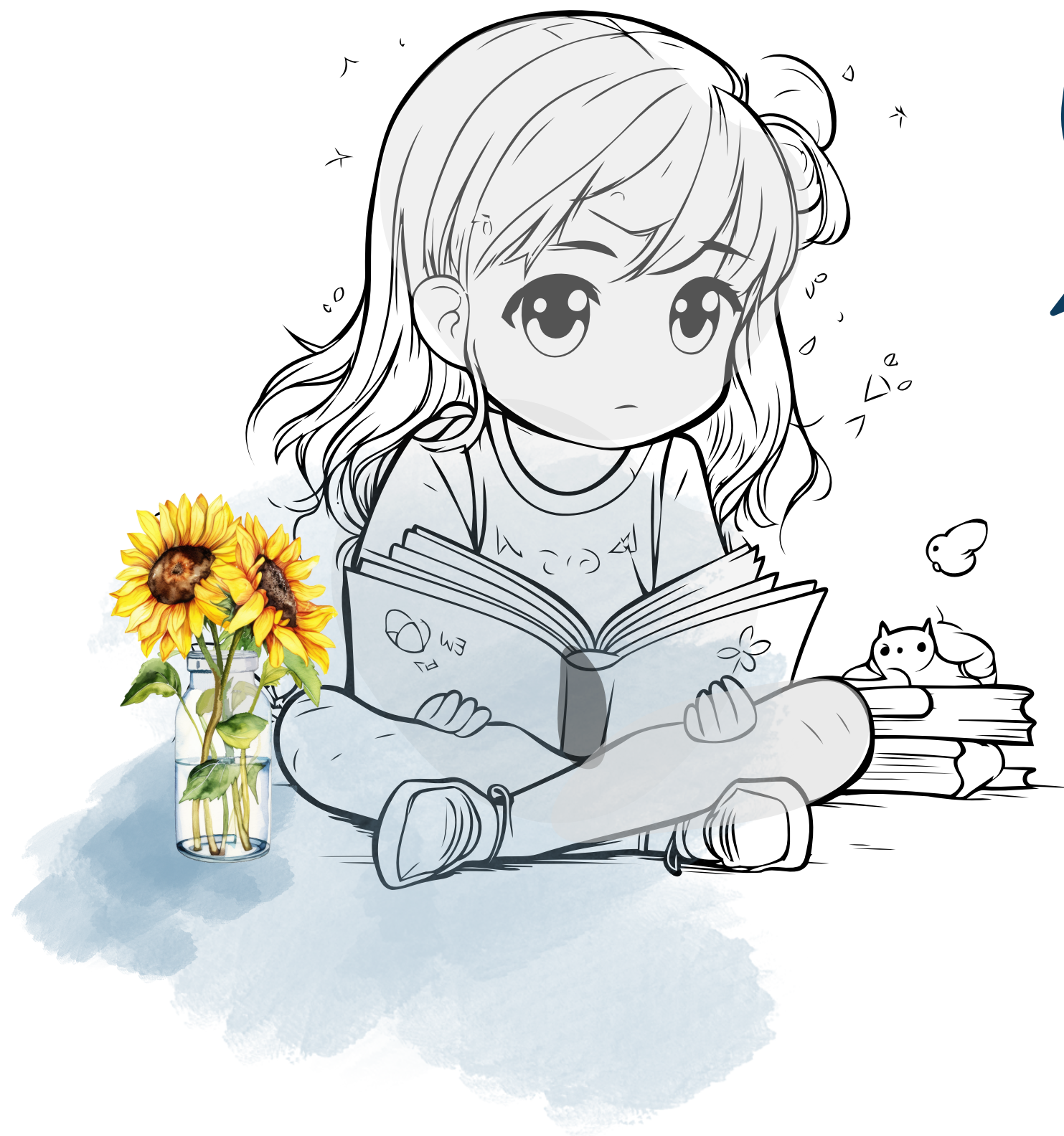

חברי אהבה
האחר

אחים לנפש
יחד מחברים עולמות

OLAMI

נפש
יהודי
NEFESH YEHUDI
בונים עתיד מחובר

מה מביע לדעתכם
הביטוי "אסיר תודה"?

האם הכרת טובה היא
צורך נפשי גם מצד
מקבל הטובה?

מה חש אדם אשר
הכרת התודה שלו
נהדפת על-ידי
הנותן?

אסיר, תודה!

"בשעה שאמר הקב"ה למשה: וְעַתָּה לֵךְ וְאֶשְׁלַחְךָ אֶל פְּרַעֲהַ וְהוֹצֵא אֶת עַמִּי בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם, אמר לו: רבון העולם איני יכול מפני שקבלני יתרו ופתח לי ביתו ואני עמו כבן, ומי שהוא פותח פתחו לחברו נפשו חייב לו".

(שמות ג, י)

מה מניע אתכם לפעולה?
עד כמה נכון להתאמץ כדי
להכיר טובה?

מי מרוויח מהכרת הטובה? הנותן או המקבל?

האם יש להכיר טובה למו
שכלל לא התכוון להיטיב?

פרימו לוי, כימאי איטלקי- יהודי שהיה באושוויץ (ולא נלקח לצעדת המוות), מתאר בסיפרו "הזהו אדם" את המאורע הבא:

אחרי שהנאצים ברחו והמחנה נשאר מוזנח כבוי וגוסס ולא היו בו אלא גופות חצי מתות שלא ידעו מה לעשות, בלי מזון, בלי תאורה, בלי מים ובלי חימום, רק זוהמה ושלדים גוססים בכל פינה – הלך הוא ושני חברים לחפש תנור. והימים ימי חודש ינואר, הקור הגיע עד למטה מ-53 מעלות מתחת לאפס. החלונות בצריף בו שהו היו שבורים והקור נורא. מצאו תנור בצריף שנשרף עד היסוד וגררו אותו לצריף שלהם.

כותב פרימו לוי: "סוף סוף הגעתי לצריף ומסרתי את התנור לידי שארל. נשימה קצרה בגלל המאמץ. לנגד עיני ריצדו כתמים שחורים. כעת צריך היה להדליק את התנור. הידיים של שלשתנו היו משותקות והמתכת הקרה נדבקה לאצבעות, אבל הכרח היה להדליק את האש כדי שנתחמם ונבשל את תפוחי האדמה.

כיצד הכרת הטוב משפיעה עליכם?
שתפו בסיפור בו הכרתם טובה – או שהכירו לכם טובה – שגרם לכם להרגיש אחרת.

מצאנו פחם, עצים וגחלים בצריפים השרופים. כשתוקן החלון המנופץ והתנור התחיל לחמם, הורגש כיצד רפה המתח בלבו של כל אחד.

"לפתע פנה טוברובסקי (יהודי פולני-צרפתי בן עשרים ושלוש, חולה טיפוס) אל החולים האחרים והציע שכל אחד יפריש פרוסת לחם עבורנו, שעבדנו. ההצעה התקבלה." רק יום לפני כן לא יכול היה להתרחש מאורע מעין זה. חוק החיים במחנה אמר: 'אכול את לחמך ואם תצליח גם את לחמו של שכנך'. קל וחומר שלא היה מקום לשום הכרת טובה. אכן, הצעתו של טורונובסקי סימלה באמת את מות המחנה.

זה היה המעשה האנושי הראשון שנעשה בינינו. אני סבור שניתן לומר כי באותו רגע התחיל התהליך שהחזיר אותנו – הפטלינג שנשארו בחיים – לחיק חברת בני האדם" ("הזהו אדם" עמ' 371).

חיוב הכרת הטוב אינו מותנה בכוונותיו וטרחותיו של הנותן כלל. אלא שחובה היא על המקבל משום שקיבל ותו לא...

וישתדל להחזיר טובה יותר ממה שקיבל ולפחות יביע תודתו בפה מלא. ליבו יתמלא הכרת הטוב משום עצם העובדה שקיבל.

ולא ידרוש ויחקור אם השני טרח בשבילו. וגם אם לא התכוון אליו, או כיצד ולשם מה עשה זאת.

(הרב אליהו אליעזר דסלר, מכתב מאליהו)

האם לדעתכם חשוב להכיר טובה לאדם שלא התכוון לעשות טוב?
מה אם הוא התכוון להזיק ובטעות יצאה מכך טובה? יש לכם דוגמה לכך?

על מה בחייכם תרצו
להכיר טובה? למי? למה?

פינה לשבת
אישה אוהבת
שבזכותם אני קיים.
תודה על כל מה שבראת
תודה על מה שלי נתת
על יום של אושר
תמימות ויושר
על יום עצוב שנעלם,
תשואות אלפיים
וכפיים
שבזכותם אני קיים.

תודה על כל מה שבראת!
תודה על מה שלי נתת!
על אור עיניים
חבר או שניים,
על מה שיש לי בעולם.
על שיר קולח
ולב סולח
שבזכותם אני קיים!
תודה על כל מה שבראת!
תודה על מה שלי נתת!
על צחוק של ילד
ושמי התכלת
על אדמה ובית חם,

להצטרות
ולכרטיסי סיה
נוספים
סרקו והכנסו לאתר

<https://bro.achimlanefesh.org.il>

